

„Нали щѣше да ми прашашъ пари, сега и ти като намѣри топло мѣсто, забрави, че ние гладуваме . . . спиме на вестникитѣ“ . . .

„Мжча се да бжда веселъ . . . но опустяло сърдцето ми . . . Изгубихме най-добритѣ си приятели, опропастихме добрата работа, изгубихме! *Отъ сега нататѣкъ остава да живѣемъ само за едно отмъщение.* Иде пролѣтъ! Тогава ще видимъ“.

„Пиши по-скоро и прати паритѣ отъ Русчукъ на Илариона“.

Тогава Н. Обретеновъ отъ Гюргевона 24. октомврий известилъ на майка си въ Русе, че „Иларионъ и Стамболовъ сж добре и въ Букурещъ и ви поздравяватъ“**).

Той пише: „Ние пратихме пари на Стамболова да дойде при насъ и той дойде съ Илариона и Георги Апостолова“.

Стамболовъ и Иларионъ отишли въ Гюргево, следъ като се увѣрили, че „Букурещкиятъ центр. комитетъ е безсиленъ въ по-нататѣшното ржководене на революционното движение въ България“**).

Въ началото на м. ноемврий тѣ били вече въ Гюргево. Отъ тамъ на 11. ноемврий 1875 г. Н. Обретеновъ писалъ на майка си въ Русе, а се обажда отдолу въ писмото и Ил. Драгостиновъ съ подписъ *Лолчо* (галено име, съ което билъ известенъ):

„Писмото за Димитра Карамихалевъ, трѣбва да му се даде съ прѣвъ случай и да му искате 5 лири. Като ги земете, да ги проводите до Тропчу (Н. Обретеновъ) тукъ“. Приехъ чантата съ дрехитѣ си . . . „За сега нѣма да доде повече“ (въ Русе). Значи, край на мирния чиновнически животъ!

Отдолу и Стамболовъ добавя: „Много здраве, бабо Тонке, събрахме се вече заедно. Стефанъ“.

***) Архивъ, Б. Нар. Библ., писмо 2, В, 182.

**) Ст. Заимовъ, „Етюди“, стр. 73.